

עבאדי (גבעתי), אהרון-רון

בן חנה ויהושע, נולד ביום ו' בתמוז תשכ"ד (19.6.1964) בטל-שחר, מושב לרגלי הרי יהודה. כשהיה רונן בן שנתיים, עברה משפחתו לקיבוץ מסילות שבצמק בית-שאן. הוא למד בבית-הספר היסודי ברמת-דוד והמשיך את לימודיו במוסד החינוכי בבית-אלפא. מילדות רחש רונן חיבה מיוחדת לבעלי-חיים. בבית היה לו שובך יונים, שבהן טיפל במסירות ובאהבה. פעם, באחד מטיוליו, ראה רונן עיד שחי בתנאים מעוררי

רחמים. הוא בכה ולא הרפה עד שהוריו רכשו את העיר. רונן גידלו באהבה במשק הילדים. טבעי היה הדבר, שרונן התמסר במשקו לעבודה ברפת. הייתה בו עדינות נפש, ועם זאת היה חייכן ובעל אופי אופטימי.

עוד בהיותו במוסד החינוכי בבית-אלפא, תכנן רונן את שירותו בצה"ל. הוא רצה להוכיח לעצמו ולאחרים את יכולתו.

בנובמבר 1983, התגייס רונן לצה"ל ושירת בחטיבת גבעתי.

תקופת הטיירונות שלו הייתה קשה ומפרכת. למרות זאת, הייתה זו תקופת הפריחה שלו. הוא התפתח, ועורר את אמון מפקדיו בכישוריו וביכולתו. רונן עבר כמה קורסים, ביניהם קורס צניחה וקורס טיפול בנגמ"ש. אחרי שהשלים את אימוניו, הוא הועבר עם יחידתו לשירות בלבנון. על שירותו בתקופה זו כתב מפקדו, אחרי שנפל רונן: "הכרנו אותו כחייל בעל רצון עז ויכולת רבה. הוא היה לוחם מן השורה הראשונה, אהוב ואהוד על כל חבריו ומפקדיו. אין זה מקרה שרונן הוא שנבהר לבצע משימות מיוחדות וקשות, ואף במותו היה בדרך לבצע משימה... גאים אנו שחייל כרונן השתייך לשורותינו".

בתחילת מאי 1985 היה רונן בחופשה ושהה יומים בקיבוץ. בשובו מן החופשה, הוא עמד לצאת למשימה מיוחדת באיזור ג'ונייה שליד ביירות. ביום ב' באייר תשמ"ד (6.5.1984), בשובו מן הבית לבסיסו בלבנון, נסע רונן ברכב אזרחי בכביש עוקף חדרה, לכיוון כביש התוף. המכונית שנסע בה התנגשה במכאנית אזרחית, שבאה ממולו. בתאונה נהרג רונן. בן 20 שנים הוא היה במותו.

הוא הובא למנוחות בבית-הקברות במסילות. רונן השאיר אחריו הורים, אח ואחות.

משפחתו הוציאה לאור חוברת לזכרו.